

προφανές γιατί υποκείμενα σαν τους μετανάστες μικροπωλητές πόσο μάλλον αν είναι πολιτικοποιημένοι και έχουν δημιουργήσει σχέσεις με αλληλέγγυους φοιτητές <όπως στην ΑΣΟΕΕ> είναι ανεπιθύμητοι.

Ε λοιπόν αν τα πανεπιστήμια -και όχι μόνο- της αποστείρωσης και της αποκαύνωσης

Θεωρούν τους μετανάστες πρόβλημα τότε δηλώνουμε κι εμείς περήφανα ένα πρόβλημα και είμαστε μαζί τους!

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
στους μετανάστες μικροπωλητές της ΑΣΟΕΕ

Παρ. 02/05 9.00, Ευελπίδων

Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Πολυτεχνείου

αιθ.11 κτ. Χημικών Μηχανικών // stekipolytexneiου.squat.gr

**ΣΤΗΝ ΑΣΟΕΕ ΔΙΞΑΤΕΤΑΙ
ΕΝΑΣ ΠΟΛΕΜΟΣ**

**ΠΟΥ ΜΑΣ
ΑΦΟΡΑ
ΟΛΟΥΣ**

ΧΡΟΝΙΚΟ

Στις 8/4/14 οι αστυνομικές δυνάμεις πραγματοποίησαν άλλο ένα πογκρόμ ενάντια σε μετανάστες και συγκεκριμένα ενάντια στους μετανάστες μικροπωλητές της ΑΣΟΕΕ. Ασφαλίτες και φασίστες αφού εισέβαλαν στο χώρο του πανεπιστημίου, έκλεισαν την κεντρική πύλη με αποτέλεσμα να απομονώσουν και να περικυκλώσουν τους 12 παρευρισκόμενους μετανάστες και έναν φοιτητή. Με την κατηγορία ότι αποτελούν κίνδυνο για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια και παρ'ότι δεν υπήρξε απόφαση προφυλάκισης, οι 6 από τους 12 οδηγήθηκαν σε στρατόπεδο συγκέντρωσης στην Αμυγδαλέζα, οι υπόλοιποι 6 κρατήθηκαν στο Α.Τ. Ομόνοιας και ο φοιτητής αφέθηκε ελεύθερος...

Αυτό το περιστατικό είναι ένα από τα πολλά που συμβαίνουν τα τελευταία χρόνια στην ΑΣΟΕΕ εναντίον των μεταναστών-μικροπωλητών. Η μόνη διαφορά στην προκειμένη είναι ότι η κίνηση από την μεριά της ΕΛ.ΑΣ. ήταν συντονισμένη, θεαματική και αυτή τη φορά οδήγησε σε μαζικές συλλήψεις. Η κλιμάκωση της έντασης της επιχείρησης αυτής δεν είναι τυχαία. Σχετίζεται σε κάποιο βαθμό με τη συγκυρία των επικείμενων εκλογών, μιας και στοχεύει να δημιουργήσει εντυπώσεις και να κερδίσει την εύνοια των (πέρα πολλών) συντηρητικών ψηφοφόρων.

Προφανώς όμως, οι εκλογές δεν είναι παρά η κορυφή του παγόβουνου...

Το συγκεκριμένο γεγονός εντάσσεται στην ευρύτερη κεντρική πολιτική του κράτους και των αφεντικών για την διαχείριση των μεταναστών εργατών στο κέντρο και ευρύτερα. Τι να πρωτοπούμε άλλωστε; Να μιλήσουμε για τον Ξένο Δία -όχι τον φιλόξενο αρχαίο θεό που ξέραμε μέχρι πρότινος, αλλά τον τιμωρό προστάτη της δημόσιας τάξης και της δεξιάς ασφάλειας; Δηλαδή την κρατική μηχανή μαζικών προσαγωγών μεταναστών στο κέντρο, που μετατρέπει την απλή παρουσία των παραπάνω στο δημόσιο χώρο σε ένα επικίνδυνο παιχνίδι επιβίωσης. Να μιλήσουμε ακόμα για τα σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης; Όπου φυλακίζονται και στοιβάζονται μετανάστες για αόριστο χρονικό διάστημα χωρίς να έχουν διαπράξει κανένα απολύτως αδίκημα. Ή μήπως να μιλήσουμε για τις βίαιες επαναπροωθήσεις μεταναστών και τις μαζικές κρατικές δολοφονίες στα σύνορα; Τίποτα από τα παραπάνω δεν είναι νέο και ποιός θα μπορούσε άλλωστε να ισχυριστεί ότι δεν γνώριζε(!)

Απ'τη μεριά του κράτους, όλα τα παραπάνω συμβαίνουν υπό τη σιά του δόγματος της μηδενικής ανοχής και κάτω από το πρίσμα της Τάξης και της Ασφάλειας. Ασφάλεια από τον οποιονδήποτε <κατασκευασμένο> εσωτερικό εχθρό. Δηλαδή από οποιονδήποτε απειλεί το

από εξέγερση μεταναστών στην Ιταλία το 2010

φανταστικό εθνικό συμφέρον, με λίγα λόγια το καλό της χώρας, και την ταυτότητα του ευυπόληπτου-νομοταγή πολίτη. Οποιονδήποτε ο εθνικός κορμός θεωρεί μικρό, βρώμικο, εγκληματία, κλέφτη κι επικίνδυνο. Οποιονδήποτε τελικά το κράτος, έχοντας την αντίστοιχη κοινωνική νομιμοποίηση, μπορεί να κυνηγάει και να εκμεταλλεύεται προκειμένου να δείχνει ότι υπάρχει τάξη, ότι υπάρχουν νόμοι, ότι «αν και δεν έχετε να φάτε, ψηφίστε μας γιατί σας προστατεύουμε». Προσπαθεί μέσω της αστυνομικής διαχείρισης ολόκληρων κοινωνικών κομματιών να δημιουργήσει ένα κλίμα φόβου κατάλληλο για την ευρύτερη πειθάρχηση και τον παραδειγματισμό των από-τα-κάτω. Προσπαθεί τελικά να μας πείσει ότι «ή θα είσαι σωστός ΈΛΛΗΝΑΣ πολίτης ή θα είσαι εχθρός που δε θα βρείσαι ησυχία... Όπως ακριβώς ο επικίνδυνος μετανάστης, ο αποτυχημένος άστεγος, ο κλέφτης ναρκομανής, η πουτάνα οροθετική που μεταδίδει αρρώστιες στους καθωσπρέπει οικογενειάρχες, ο ταραχοποιός γραφιάς, ο τρομοκράτης αντιεξουσιαστής, ο πιτσιρικάς –με την κακή διαγωγή- που κάνει τσαμπουκάδες στο σχολείο ή που δεν ακυρώνει εισιτήρια σε τρόλεϋ, ο απλήρωτος εργάτης που σηκώνει -έστω και λίγο- το κεφάλι και απεργεί κοκ...»

Αυτό λοιπόν το δόγμα της μηδενικής ανοχής και αυτό το Κράτος-Ασφάλειας είναι που κυνηγάει το λεγόμενο Παραεμπόριο, μιάς και αποτελεί μια πολύ καλή ευκαιρία για να βαφτίξει το κράτος τους μετανάστες εγκληματίες και φυσικούς αυτοεργούς στον «οικονομικό μαρασμό της χώρας». Πέρα από αυτό όμως, το Παραεμπόριο αποτελεί κάτι άλλο ακόμα πιο σημαντικό: είναι μία από τις λίγες διεξόδους επιβίωσης για έναν μετανάστη. Χωρίς να παριστάνει δηλαδή τον σκλάβο ενός αφεντικού που θα τον πληρώνει 5 ευρώ/ 15 ώρες γιατί είναι παράνομος και δεν έχει χαρτιά. Και σε περίπτωση που ο μετανάστης δει να μην του κάνουν οι εργασιακές συνθήκες, το αφεντικό δεν το έχει και σε πολύ! Ή θα διαλέξει μια σφαίρα στο ψαχνό –και δεν τρέχει και τίποτα (βλέπε Μανωλάδα) ή ένα τηλεφώνημα στο τοπικό αστυνομικό τμήμα...

Κι επειδή η αφορμή για να γράψουμε αυτό το κείμενο ήταν το περιστατικό στην ΑΣΟΕΕ, στο οποίο καθοριστικό ρόλο έπαιξε ο πρύτανης και αρχιλαμόγιο κος Γάτσιος, θα ήταν λάθος να μην μιλήσουμε για το πώς αυτό το δόγμα έχει βρει εφαρμογή με τον δικό του τρόπο και στον μικρόκοσμο του πανεπιστημίου. Σύμφωνα με τα Συμβούλια Ιδρύματος και τις ακαδημαϊκές αρχές: Οι τοίχοι πρέπει να είναι καθαροί, οι φοιτητές να πληρώνουν τα κέρατά τους για σίτιση και φοίτηση, τα μαθήματα να συνεχίζονται απρόσκοπτα δεν πα' να γίνεται σφαγή έξω, το ακαδημαϊκό ωράριο να τηρείται απαρέγκλιτα και φυσικά -το άγιο δισκοπότηρο της ακαδημαϊκής κοινότητας- τα ερευνητικά προγράμματα ή καλύτερα οι μπίζνες θεωρητικού επιπέδου να συνεχίζουν να παράγουν με υψηλούς ρυθμούς. Μέσα σε όλη αυτή την κυρίαρχη νόρμα της αποστείρωσης και του καθωσπρέπει πανεπιστημίου-μπίζνα με το διεθνές brand-name, τους πελάτες, τους χορηγούς και τη δημόσια εικόνα του είναι κάτι παραπάνω από